

[Lysholt Hansen.]

stille os afvisende på forhånd. Det gør vi ikke, men det er det, hr. Poul Schlüter gør her.

Damsgaard: Ja, hr. formand, jeg mener i mit indlæg i går at have givet mit partis væsentligste argumenter for at godkende de økonomiske foranstaltninger, der ligger dels i finanslovsforslaget, dels i de langsigtede planer, regeringen har lagt frem, og derfor har jeg ingen behov for $\frac{1}{2}$ times taletid. Men jeg vil dog gerne korrigeret føje enkelte ting til og uddybe en lille smule af det, der er sagt, siden jeg talte.

Først vil jeg gerne sige, at jeg føler mig godt dækket af den højtærede økonomiministers og den højtærede finansministers kommentarer til hr. Ivar Nørgaards tale i går. Den socialdemokratiske ordfører hr. Lysholt Hansen prøvede at udlægge motiverne for kasseoverskuddet på finansloven på de 1,5 milliarder kr. så spidsfindigt, at det efter hans opfattelse nærmest var regeringens valgfond; de blev nu trukket ud af forbrugsmulighederne i 1970, og så kastede man det, som han sagde, som mundgodt for vælgerne i 1971. Nej, hr. Lysholt Hansen, sådanne forestillinger kan kun opstå i et socialistisk hoved. Jeg betragter det, der her sker, som nødvendigt og velovervejet. Vi har ikke råd til at forbruge disse 1,5 milliarder kr. i 1970, hvis vi vil det store underskud på betalingsbalancen til livs, og det vil vi. Vi vil ikke blive ved med at leve på gæld i en tid, hvor beskæftigelsen, produktionen og eksporten blomstrer som aldrig før. Det er jo sandheden i motiveringen for det, der sker her. Det er, synes jeg, en unormalitet, at vi gældsætter landet i en velstandsperiode og til forbrug. En meget væsentlig bedring af betalingsbalancen mener jeg kan opnås, såfremt den årlige vækst, og jeg gentager vækst, i forbruget formindskes med 1,5 pct. i forhold til den årlige forbrugsstigning, man nåede f. eks. i 1964-65, og det synes mig, at det kunne være til at bære. Der bliver jo slet ikke tale om, som hr. Lysholt Hansen sagde, at levedofremgangen helt standses, eller at levedofden endda går tilbage, nej, der er tale om en opbremsning af stigningstakten. Jeg lyttede til hr. Lysholt Hansens tale i går, og jeg forstod egentlig, at han indrømmede, at

forbrugsstigningen i 1969 havde overrasket socialdemokraterne, og jeg forstod endda, at denne konstatering bekymrede hr. Lysholt Hansen. Så kan det vel ikke være urimeligt, om man også indrømmer den nuværende regering muligheder for at prøve at bringe en anden tilstand til veje.

Det er jo, må man sige, desværre en kendsgerning, at danske borgere ikke vil nemme den gamle gode lære at sætte tæring efter næring; ej heller — og det må man sige med beklagelse — under den nuværende udmærkede regering vil man nemme den lære. Derfor går man nødtvungent til det, som finanslovsforslaget er udtryk for, og det følges så op af de langsigtede foranstaltninger, som økonomiministeren har redegjort for, og som jeg forstod hr. Lysholt Hansen ville søge at få sit parti til at præge og medvirke til. Jeg synes, det er udmærket, hvis det skulle lykkes for hr. Lysholt Hansen, og jeg synes også, det var naturligt.

Jeg nærer ikke fru Grethe Philips bekymringer for, at de foranstaltninger, der her sættes i værk efter finansloven og de langsigtede planer, skal virke for stærkt bremsende på aktivitet og forbrug. Muligvis har jeg misforstået fru Grethe Philip, men det var det, jeg fik ud af det: at fru'en var en lille smule bekymret for, at vi standsede for hårdt op nu. Jeg har snarere den modsatte opfattelse. Jeg mener, det er helt afgørende vigtigt i vor velstandsperiode, at der bliver skabt en sund økonomisk balance. Kan vi ikke magte det i de velstandstider og med den økonomi, vi i øvrigt har i Danmark, så synes jeg vi har svigtet.

Både den socialdemokratiske ordfører hr. Lysholt Hansen og hr. Axel Ivan Pedersen kommenterede den nye kommunale byrdefordeling og kritiserede det resultat, der er kommet ud heraf. Jeg vil gerne sige, at jeg vedstår de udtalelser, jeg fremsatte herom sidste år under finanslovdebatten, og som hr. Lysholt Hansen nødtørftigt citerede. Jeg anerkender regeringens forsøg og gode vilje på dette område, og jeg bemærkede her i dag i økonomiministerens svar, at det var en begyndelse.

Venstre har i mange år og ved mange lejligheder ivret for en fornuftig byrdefordeling mellem kommunerne. Under den forrige regering skete der nu ikke så forfærde-